

AVUI SERÀS AMB MI AL PARADÍS

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Hem arribat al darrer diumenge de l'any litúrgic i ens queda tota una setmana per anar tancant balanços. Ja ho sabem que, teòricament, es fa per Cap d'Any, en iniciar l'any civil, però serà bo regalar-nos temps aquesta setmana per iniciar un nou any litúrgic. Déu ens regala un nou any perquè hi entrem d'una manera nova i neta.

A l'evangeli, Jesús, a la creu, és mostrat com a rei dels jueus, per a escàndol dels mateixos jueus. I, a sobre, el rètol és multilingüe, en tres idiomes, perquè a tothom li quedi clar. Els dos criminals al costat manifesten dues lectures diferents. El primer se'n burla, seguint la mofa als soldats. L'altre, per dins, es fa la pregunta: «I si...?».

En un moment cruel, definitiu, de tortura manifesta, d'immobilitat absoluta i a punt de morir, un dels criminals s'obre al misteri, a no donar la seva vida per acabada. Un d'ells reconeix que Jesús no ha tingut un judici just i que un home just està a punt de morir injustament.

Aquesta pregunta tan simple, «I si...?», té una resposta encara més simple: sí. Enmig del dolor, i veient clarament la desfeta humana d'un cos que penja a la creu del costat, ell té clar el seu sí. Un sí que l'obre a una vida que desco-neix, malgrat que és evident que tot està a punt d'acabar. La desfeta humana del costat té un nom: Jesús. I el criminal, tal com l'anomena l'evangelista Lluc, s'hi dirigeix amb una súplica que no és un plany, que no és ni tan sols una pre-gària, sinó que és com una frase dirigida a algú proper: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne».

L'altre s'ha dirigit a Jesús de tu, d'una manera descarada, com tractant-lo com una cosa. Aquest criminal, en canvi, el tracta de vós, perquè li reconeix la reialesa.

Quin sentiment va tenir Jesús en sentir-lo? Tendresa?, agraïment?, complicitat? Amb quin to li va respondre: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís»?

En aquest context, no ens estranya que el salm responsorial d'avui sigui el salm 121: «Quina alegria quan em van dir: "Anem a la casa del Senyor"». Perquè, certament, els peus havien arribat al llindar de la Jerusalem celestial per al nostre home, una Jerusalem que té uns tribunals de justícia justos.

Acabem, doncs, amb les paraules de sant Pau quan diu avui: «Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el regne de la llum». Donem gràcies perquè, per Jesús, Déu ha reconciliat tot l'univers.

Sí, Senyor, jo també crec que tu ets el Messies i que ets Rei.